

го Іаковъ. Исауъ ѣ былъ власѣтъ тѣломъ,
и жестокъ нравомъ. Іаковъ былъ ѣ тихъ и благъ.
Исауъ возлюбилъ ловъ и земледѣліе; а Іаковъ спо-
койный скотоводства живѣтъ. Отецъ помного
ѣ любилъ нещастнаго Исауа; понеже оный че-
сто съ ловомъ го возблагодарявалъ. Мати
пакъ любила ѣ смиреннаго Іакова, кой ревност-
но ѣй помагалъ въ домашнихъ дѣлахъ.

Чада Любезна! и Отъ това съ вижда Божіа
премѣдрость, що ѣ Богъ даровалъ Человѣкомъ
различны склонности. Да вы можалъ свѣтъ
да съ Обдержити, нуждны съ различны вещи, ка-
ко на примѣръ: Скотоводство и Ловъ. И затѣ
ѣ това весьма красна и доврѣ, какъ ѣ Богъ у
того Человѣка къ той, а у онаго къ онои ве-
щи више склонности всадилъ. Да употребля-
ваме прочее склонности тѣа на оно, на кое съ
намъ дарованы, и да съ трѣдиме доврѣ, да не
съ преобратятъ въ страсти и пороки.

Исауъ дойде единый день уморенъ отъ по-
ла, Іаковъ ѣ гѣвилъ въ това время сочива.
Дай ми, Брате, рече мѣ Исауъ, мало сочива;
понеже самъ совѣмъ отъ глада изнемошелъ.
Іаковъ мѣ отговори: Дай ми ты первенство
твоѣ (въ тогдашнаа времена былъ ѣ Обычай,
Первенецъ да наследствува все имѣніе Отца
своего). Исауъ смертно гладенъ рече: Какъ и-